

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 9.4.2014 г.
COM(2014) 212 final

2014/0120 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно едноличните дружества с ограничена отговорност

(Текст от значение за ЕИП)

{SWD(2014) 123 final}

{SWD(2014) 124 final}

{SWD(2014) 125 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Подобряването на стопанската среда за всички дружества и по-специално за малките и средните предприятия (МСП) е един от основните приоритети на десетгодишната стратегия на ЕС за растеж „Европа 2020“¹, която улеснява и подобрява бизнеса. В съобщението „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията“² — една от седемте водещи инициативи на стратегията „Европа 2020“, бяха очертани редица действия, отнасящи се до малките и средните предприятия. Прегледът на „Small Business Act“³ и на Актовете за единния пазар I⁴ и II⁵ също включваше действия, насочени към подобряване на достъпа до финансиране и към допълнително намаляване на разходите за развиване на стопанска дейност в Европа.

Дружествата смятат, че е скъпо и трудно да извършват дейност в друга държава и само малък брой МСП инвестират в чужбина. Причините за това включват различията в националните законодателства, в частност разликите в дружественото право на национално равнище, както и липсата на доверие в чуждестранните дружества сред клиентите и бизнес партньорите. С цел да се преодолее липсата на доверие дружествата често създават дъщерни дружества в други държави членки. Предимството на това е, че дъщерните дружества са в състояние да предоставят на клиентите марката и репутацията на дружеството майка, като същевременно им предлагат сигурността на работата с дружество, което има правен статут на национално, а не на чуждестранно дружество. Създаването на дружество в чужбина наред с другото включва разходи за изпълнение на законовите и административните изисквания в другите държави, които често се различават от тези, които дружествата са изпълнявали в собствената си държава. Тези разходи (включително за необходимите допълнителни правни консултации и преводи) е вероятно да бъдат особено високи за групите от дружества, тъй като всяко дружество майка, особено ако е малко или средно предприятие, понастоящем се сблъсква с различни изисквания във всяка държава, в която желае да създаде дъщерно дружество.

Европейските малки и средни предприятия (МСП) играят съществена роля за укрепване на икономиката на ЕС. Те обаче все още са изправени пред редица пречки, които възпрепятстват пълноценното им развитие в рамките на вътрешния пазар и реализирането на пълния им потенциал да допринесат за развитието на икономиката на ЕС.

Европейската комисия си постави за цел да потърси решение на проблемите, свързани с тези разходи, в своето предложение от 2008 г. за устав на Европейското частно дружество (*Societas Privata Europaea* (SPE) – *лат.*)⁶. Целта на предложението бе да се създаде прост и гъвкав инструмент, чрез който да бъдат улеснени трансграничните дейности на МСП и който да бъде еднакъв във всички държави членки. Предложението бе представено в отговор на множество искания на предприятия за създаване на една

¹ COM(2010) 2020, 3.3.2010 г.

² COM(2010) 614.

³ COM(2011) 78, 23.2.2011 г.

⁴ COM(2011) 206, 13.4.2011 г.

⁵ COM(2012) 573, 3.10.2012 г.

⁶ Предложение за Регламент на Съвета относно статута на Европейското частно дружество, COM(2008) 396.

истинска европейска правна форма на частно дружество с ограничена отговорност. Въпреки силната подкрепа от страна на стопанските среди, все пак не бе възможно да се намери компромис, позволяващ единодушното приемане на устава от държавите членки. Комисията реши да оттегли предложението за SPE (в рамките на Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка („REFIT“)⁷) и вместо това обяви, че е изготвила предложение за алтернативна мярка, предназначена за решаване поне на част от проблемите, за което бе потърсено решение в предложението за SPE. Този подход съответства на Плана за действие от 2012 г. относно европейското дружествено право и корпоративното управление⁸, в който отново бе потвърден ангажимента на Комисията да предприеме други инициативи след предложението за SPE с цел подобряване на трансграничните възможности за МСП.

Общата цел на настоящото предложение, което осигурява алтернативен подход към създаването на SPE, е улесняване на потенциалните учредители на дружества, и по-специално на малките и средните предприятия (МСП), да създават дружества в чужбина. Това би следвало да насърчи и стимулира в по-голяма степен предприемачеството и да доведе до по-голям растеж, повече иновации и работни места в ЕС.

Чрез предложението ще се улеснят трансграничните дейности на дружествата, а държавите членки ще бъдат приканени да предвидят в националното си дружествено законодателство правна форма, по отношение на която ще важат едни и същи правила във всички държави членки и в целия ЕС ще има еднакво съкращение — „SUP“ (*Societas Unius Personae* (лат.) – *Еднолично дружество SUP*). Тези дружества ще се учредяват и ще функционират в съответствие с хармонизираните разпоредби във всички държави членки, което следва да намали учредителните и оперативните разходи. По-специално разходите могат да бъдат намалени чрез хармонизираната процедура за регистрация, възможността за онлайн регистрация с единен образец на учредителния акт и малък размер на изискуемия капитал за учредяването. Кредиторите ще бъдат защитени посредством задължението, което се налага на директорите на SUP (и в някои случаи на едноличния собственик на капитала на SUP) да контролират разпределянето на печалбата. За да се даде възможност на предприятията да се възползват напълно от предимствата на вътрешния пазар, държавите членки следва да не изискват седалището на SUP и неговото централно управление задължително да се намират в една и съща държава членка.

Успоредно с настоящото предложение Комисията също така осъществява свързани с него дейности, насочени към подобряване на правната сигурност на предприятията и като цяло касаещи приложимото спрямо тях право, когато извършват дейност в други държави членки съобразно Стокхолмската програма на Европейския съвет за 2009 г. за отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите⁹.

⁷ Оттеглянето на предложението за SPE е обявено в приложението към съобщението относно „Пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT): резултати и следващи стъпки“, COM(2013) 685, 2.10.2013 г.

⁸ COM(2012) 740, 12.12.2012 г.; „План за действие: Европейско дружествено право и корпоративно управление — модерна правна рамка за по-ангажирани акционери и по-устойчиви предприятия“.

⁹ Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите (2010/C115/01).

След като бъде прието, с настоящото предложение Директива 2009/102/ЕО ще бъде отменена, а Регламент (ЕС) № 1024/2012¹⁰ ще бъде изменен, за да се даде възможност да се използва Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП).

2. КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Инициативата се основава на проучвания, проведени при изготвянето на предишни инициативи на ЕС, като например предложението от 2008 г. за SPE, както и на съответните многобройни консултации и обсъждания, проведени след това предложение.

Като част от процеса на размисъл относно бъдещето на дружественото право на ЕС, през април 2011 г. Групата за размисъл, съставена от експерти в областта на дружественото право, публикува доклад с редица препоръки¹¹. В доклада бе отправен призив за полагането на повече усилия за опростяване на правния режим, приложим за малките и средните предприятия (МСП). В него бе посочена по-специално необходимостта от опростяване на формалностите преди учредяването на дружествата (напр. регистрацията, достъпа до електронни процедури). В доклада също така бе предложено въвеждане на опростен образец за едноличните дружества в целия ЕС, което ще позволи както на новите еднолични дружества, така и на холдингите, притежаващи изцяло собствеността върху дъщерни дружества, да намалят трансакционните разходи и да избегнат ненужните формалности.

Въз основа на този доклад през февруари 2012 г. Комисията започна широка обществена консултация относно бъдещето на европейското дружествено право. В заключенията от консултацията бяха представени становищата на заинтересованите страни относно възможни мерки за предоставяне на допълнителна подкрепа на европейските малки и средни предприятия на равнището на ЕС. Бяха получени близо 500 отговора от широк кръг заинтересовани страни, включително публични органи, профсъюзи, бизнес сдружения, инвеститори, представители на академичните среди и граждани. Болшинството подкрепи действията на Комисията в подкрепа на МСП, но бяха застъпени различни становища по отношение на начина, по който това да бъде постигнато. Комисията също така се възползва от приноса на експертите в областта на дружественото право, участващи в групата за размисъл, например що се отнася до съвети относно ключовите аспекти на евентуалната бъдеща директива относно едноличните дружества.

През юни 2013 г. започна по-подробна онлайн обществена консултация относно едноличните дружества¹², чиято цел бе да се проучи дали хармонизацията на националните разпоредби за едноличните дружества би могла да осигури, по-специално по отношение на МСП, по-прости и по-гъвкави правила и да намали техните разходи. Бяха получени общо 242 отговора от широк кръг заинтересовани страни, включително дружества, публични органи, профсъюзи, бизнес сдружения, университети и граждани. От изразилите мнение респонденти 62 % считат, че

¹⁰ Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП) (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1).

¹¹ Доклад на групата за размисъл:

http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/modern/reflectiongroup_report_en.pdf.

¹² http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/single-member-private-companies.

хармонизацията на изискванията за едноличните дружества с ограничена отговорност може да улесни трансграничните дейности на МСП; 64 % са на мнение, че подобна инициатива следва да включва разпоредби, отнасящи се до онлайн регистрацията чрез единен формуляр в целия ЕС.

На 13 септември 2013 г. Генерална дирекция „Вътрешен пазар и услуги“ на Комисията се среща с редица представители на бизнеса в ЕС¹³. Повечето участници подкрепиха инициативата, като изтъкнаха положителното въздействие, което тя може да окаже върху дружествата в ЕС. Те обаче подчертаха, че тази инициатива не следва да се счита за пълноценна алтернатива на SPE и че усилията за подпомагане на SPE следва да продължат.

Други заинтересовани страни, като например нотариусите, също като цяло подкрепиха инициативата, но изразиха редица опасения, свързани конкретно със сигурността на онлайн регистрацията на дружества, както и с необходимостта да се гарантира подходящо ниво на контрол върху процедурата. Освен това някои заинтересовани страни бяха на мнение, че намаляването на минималния изискуем капитал следва да се придружава от подходящи мерки, например проверка за платежоспособност или ограничения при разпределянето на дивиденди.

Извършената от Комисията оценка на въздействието отхвърля редица възможности още в самото начало (най-вече въвеждането на нова наднационална правна форма; хармонизацията на дружественото право по отношение на създаването на дъщерни дружества, чиито учредители са или само МСП, или са под формата на акционерни дружества и дружества с ограничена отговорност) поради тяхната неосъществимост и/или липсата на подкрепа от заинтересованите страни.

След оценката бяха разгледани варианти, в които се предвиждаше създаването на правни форми съгласно националното дружествено право за едноличните дружества с ограничена отговорност при хармонизирани условия, по-специално по отношение на процеса на регистрация и минималния изискуем капитал.

Предпочетен бе вариантът на политика, който ще осигури възможност за онлайн регистрация с единен образец на учредителния акт, минимален изискуем капитал в размер на 1 EUR, както и проверка на счетоводния баланс и декларация за доказване на платежоспособност. В сравнение с другите възможни политики този вариант предоставя най-доброто цялостно решение, за което свидетелства неговата ефективност от гледна точка на постигането на целите (по-специално намаляване на разходите за дружествата), резултатността и равнището на съгласуваност с политиките на ЕС.

На 20 ноември 2013 г. комитетът за оценка на въздействието възприе като цяло положително становище относно оценката на въздействието. Получените от комитета коментари доведоха до промяна на текстовете относно: определянето на проблемите и анализа на проблемните области, причините и последствията („problem tree“), размера на пазара и вариантите на политиката, както и тяхното въздействие. Освен това описанието на ситуацията в държавите членки бе представено в таблици и бе добавено обобщение на резултатите от онлайн консултацията през 2013 г. По-специално въз основа на становището на Комитета за оценка на въздействието оценката на въздействието понастоящем включва опциите за минималния изискуем капитал и

¹³ Business Europe, Съвета на нотариусите в ЕС, Европейския алианс за малкия бизнес, Съвета на адвокатските колегии и правните общества в Европа, Chambre de Commerce et d'Industrie de région Paris et Ile-de-France, Association Nationale des Sociétés par Actions and Eurochambers.

защитата на кредиторите, както и за онлайн регистрацията и използването на единния образец на учредителния акт. Освен това размерът на съответния пазар е показан по-ясно в оценката на въздействието: в ЕС има около 21 милиона МСП, от които приблизително 12 милиона са дружества с ограничена отговорност и около половината от тях (5,2 милиона) са еднолични дружества с ограничена отговорност.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Правно основание, субсидиарност и пропорционалност

Предложението се основава на член 50 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), който е правното основание за компетентността на ЕС да действа в областта на дружественото право. По-специално в член 50, параграф 2, буква е) от ДФЕС се предвижда постепенно премахване на ограниченията върху свободата на установяване по отношение на условията за създаване на дъщерни дружества.

С проектопредложението не се създава нова наднационална правна форма на едноличното дружество, а стремежът е по-скоро за постепенното премахване на ограниченията върху свободата на установяване по отношение на условията за създаване на дъщерни дружества на територията на държавите членки. По принцип целта на проектопредложението би могла следователно да бъде постигната чрез независимо приемане на идентични закони от страна на държавите членки. При тези обстоятелства член 50 предоставя достатъчно правно основание за предложението и не е необходимо прибегване до член 352 от ДФЕС.

Според принципа на субсидиарност ЕС следва да действа само ако резултатите от такова действие са по-добри от тези при самостоятелни действия от страна на държавите членки.

Решенията, приети досега от отделните държави членки по отношение на намаляването на учредителните разходи, до този момент не са били съгласувани на равнище ЕС. Такова съгласуване сред държавите членки, което цели да въведе в националните правни системи идентични изисквания за специална форма съгласно националното дружествено право, макар и теоретично възможно, същевременно изглежда малко вероятно в близко бъдеще. Вместо това има вероятност отделните действия на държавите членки да продължат да водят до различаващи се резултати, както подробно е описано в оценката на въздействието.

По-конкретно отделните действия на държавите членки най-често се съсредоточават върху техния специфичен национален контекст и обикновено те не се стремят да улеснят извършването на стопанска дейност зад граница. Така например изискването за физическо присъствие пред нотариус или друг орган в държавата членка на регистрацията, макар и да не води до пряка дискриминация, има различно въздействие върху постоянно пребиваващите лица в съответната държава членка и непостоянно пребиваващите. Вероятно разходите за чуждестранните учредители на дружества са по-високи, отколкото за местните учредители. Също така онлайн регистрацията, достъпна на практика само за граждани или постоянно пребиваващи лица, което в национален контекст изглежда приемливо, за чуждестранните дружества води до допълнителни разходи, които не се правят от местните дружества.

Следователно изглежда, че без никакви действия на равнище ЕС ще са налице само нехармонизирани национални решения и МСП ще продължават да са изправени пред бариери, които затрудняват разширяването им в чужбина и произтичащите от това разходи ще засегнат в частност чуждестранните учредители. Опростяването в резултат

на хармонизирани правила теоретично е възможно да бъде постигнато от държавите членки, действащи поотделно, но това е много малко вероятно. В този контекст целенасочената намеса на ЕС изглежда съответства на принципа на субсидиарност.

Що се отнася до принципа на пропорционалност, действието на равнището на ЕС следва да бъде целесъобразно от гледна точка на постигането на целите на провежданата политика и да бъде ограничено само до дейностите, необходими за постигането на тези цели. Целесъобразно е условията за създаването и функционирането на едноличните дружества с ограничена отговорност да бъдат хармонизирани с цел постигане на по-висока степен на трансгранично участие на МСП във вътрешния пазар. Посоченото действие следва да улесни и да стимулира създаването на дружества, и по-специално да доведе до нарастване на броя на дъщерните дружества в рамките на ЕС. То не надхвърля необходимото за постигането на тази цел, тъй като стремежът не е към пълна хармонизация на всички аспекти, свързани с функционирането на едноличните дружества с ограничена отговорност, а само на онези от тях, които са най-важни от гледна точка на трансграничния контекст. С новата директива, с която се отменя съществуващата директива относно едноличните дружества, също така се гарантира, че съдържанието и формата на предложеното действие на ЕС не излизат извън това, което е необходимо и пропорционално за постигане на регулаторната цел.

Подробно описание на предложението

Част 1: Общи разпоредби за едноличните дружества с ограничена отговорност

Общите разпоредби за едноличните дружества с ограничена отговорност важат за всички дружества, изброени в приложение I, включително дружествата, посочени във втората част от настоящата директива (членове 1—5). С дванадесетата Директива 89/667/ЕИО на Съвета в областта на дружественото право, кодифицирана с Директива 2009/102/ЕО, бе въведен правен инструмент, позволяващ ограничаване на отговорността на дружество с едноличен собственик на капитала в целия ЕС. Освен това с разпоредбите в първата част от настоящата директива се изисква оповестяване на информацията относно едноличното дружество в регистър, достъпен за обществеността, и се регламентират както решенията, взети от едноличния собственик на капитала, така и договорите между едноличния собственик и дружеството. Ако дадена държава членка също така предостави на акционерните дружества възможност да имат само един акционер, по отношение на тези дружества също се прилагат разпоредбите в първата част от директивата.

Част 2: Специфични разпоредби за *Societas Unius Personae (SUP)* (Еднолично дружество SUP)

Глава 1: Общи разпоредби

Разпоредбите във втората част от настоящата директива се прилагат за еднолични дружества с ограничена отговорност, учредени под формата на SUP (член 6).

По отношение на въпросите, които не са обхванати в настоящата директива, следва да се прилага съответното национално законодателство.

Глава 2: Учредяване на SUP

В директивата възможните начини за учредяване на еднолично дружество са сведени до създаването на дружество *ex nihilo* (учредяване на изцяло ново дружество) или преобразуването на вече съществуващо дружество в дружество с друга правна форма съгласно дружественото законодателство. В директивата (членове 8 и 9) са включени

разпоредби за всеки от тези два начина, а процесът на учредяване на SUP също така се подчинява на националните разпоредби за дружествата с ограничена отговорност.

SUP може да се учреди *ex nihilo* от всяко физическо или юридическо лице, дори ако последното е еднолично дружество с ограничена отговорност. Държавите членки не следва да възпрепятстват SUP да бъдат еднолични собственици на капитала на други дружества.

Само дружествата с ограничена отговорност, изброени в приложение I, имат възможност да учредяват SUP чрез преобразуване. Дружество, което се преобразува в SUP, запазва своята юридическа правосубектност. Директивата препраща към националното право по отношение на процедурите за преобразуване.

Съгласно настоящата директива седалището, както и централното управление или основното място на дейност на всяко дружество SUP трябва да бъдат в ЕС (член 10).

Глава 3: Учредителен акт

В директивата се определя единният образец на учредителния акт, чието използване е задължително при онлайн регистрацията. Освен това в директивата се определя и минималното съдържание на образца, така както ще бъде включено в акта за изпълнение, който предстои да бъде приет от Комисията (член 11).

Учредителният акт може да бъде изменен след регистрацията, но промените трябва да са съобразени с разпоредбите на директивата и на националното право (член 12).

Глава 4: Регистрация на SUP

Разпоредбите, отнасящи се до процедурата за регистрация, представляват основната част от настоящата директива и са съществен елемент за улесняване на създаването на дъщерни дружества в държавите от ЕС, различни от държавата на дружеството. В директивата се изисква държавите членки да предложат процедура за регистрация, която може да бъде извършена от разстояние изцяло по електронен път, без да се налага физическо присъствие на съответния учредител пред органите в държавата членка на регистрация. Следователно трябва също така да е възможно цялата комуникация между отговарящия за регистрацията орган и учредителя да се извършва по електронен път. Регистрацията на SUP трябва да бъде завършена в рамките на три работни дни, за да се даде възможност за бързо учредяване на дружествата (член 14).

Освен това директивата съдържа изчерпателен списък на документите и информацията, които държавите членки могат да изискат при регистрацията на SUP. След регистрацията SUP може да промени документите и информацията в съответствие с определената от националното право процедура (член 13).

Глава 5: Единствен дял от капитала

Тъй като SUP има само един собственик, то може да има само един дял от капитала, който не може да се дели (член 15).

Глава 6: Дружествен капитал

В директивата се предвижда, че дружественият капитал трябва да бъде най-малко 1 EUR или най-малко една единица от националната валута на всяка държава членка, чиято валута е различна от еврото. Държавите членки не следва да налагат максимален лимит на стойността на дела от капитала или на внесения капитал и не следва да изискват SUP да заделят законови резерви. Директивата обаче дава възможност на SUP да поддържат доброволни резерви (член 16).

Директивата също така съдържа разпоредби по отношение на разпределянето на печалбата, например на дивиденди, за едноличния собственик на SUP. Разпределяне на печалбата е възможно, ако резултатите от проверката на счетоводния баланс на SUP са положителни и покажат, че след разпределянето на печалбата останалите активи на дружеството ще са достатъчни за пълното покриване на пасивите му. Освен това преди всяко разпределяне на печалба управителният орган трябва да предостави на едноличния собственик на капитала декларация за платежоспособност. Включването на тези две изисквания в директивата осигурява високо ниво на защита на кредиторите, което следва да допринесе за изграждането на добра репутация на дружествата с правна форма „SUP“ (член 18).

Глава 7: Структура и оперативни процедури на SUP

В директивата се уреждат правомощията на едноличния собственик на капитала за вземане на решения, дейността на управителния орган и представляването на SUP пред трети страни (член 21).

С цел да се улеснят трансграничните дейности на МСП и на други дружества, директивата предоставя на едноличния собственик на капитала правото да взема решения, без да е необходимо да организира общо събрание, и урежда въпросите, които следва да бъдат решавани от едноличния собственик. Той следва да може да взема и други решения, освен посочените в настоящата директива, включително относно делегирането на правомощия на управителния орган, ако такава възможност е предвидена в националното законодателство.

Само физически лица могат да бъдат директори на SUP, освен ако в законодателството на съответната държава членка на регистрация не се предвижда такава възможност за юридически лица. Директивата включва и разпоредби относно назначаването и освобождаването на директорите. Директорите отговарят за управлението на SUP и също така представляват SUP при взаимоотношенията му с трети страни. Смята се, че SUP може да бъде привлекателен модел за групите от дружества и поради това директивата дава възможност едноличният собственик на капитала да дава нареждания на управителния орган. Тези нареждания обаче трябва да са в съответствие с националното законодателство в защита на техните интереси или на интересите на други страни (член 22).

SUP може да бъде преобразувано в друга правна форма съгласно националното законодателство. Ако изискванията на настоящата директива престанат да бъдат спазвани, се изисква SUP или да се преобразува в друга правна форма съгласно дружественото законодателство, или да се прекрати. В противен случай националните органи трябва да разполагат с правомощия да прекратят дружеството (член 25).

Част 3: Заключителни разпоредби

В директивата се изисква държавите членки да определят подходящи санкции за нарушения на разпоредбите на директивата, на националното право или на учредителния акт (член 28). С директивата също така се предоставят правомощия на Комисията да приема делегирани актове и актове за изпълнение.

За да може списъкът с правните форми съгласно дружественото право в държавите членки да се поддържа актуален, когато е необходимо Комисията ще предлага изменение на приложение I чрез делегиран акт, което няма да изисква преразглеждане на директивата и преминаване през законодателната процедура (член 1, параграф 2). Също така се предлага на Комисията да се делегира правомощието да приеме два акта за изпълнение — по отношение на образците за регистрация и на учредителния акт

(член 11, параграф 3 и член 13, параграф 2). Образците, съдържащи се в актовете за изпълнение, ще могат по-лесно да се адаптират към променящата се стопанска среда, отколкото тези, приети в рамките на обикновената законодателна процедура. При изготвянето на образците Комисията ще бъде подпомагана от Комитета по дружествено право.

Директивата отменя Директива 2009/102/ЕО, която се заменя с настоящата директива, и изменя Регламент 1024/2012¹⁴, за да се даде възможност да бъде използвана Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП) (членове 29 и 30).

Държавите членки следва да транспонират разпоредбите на настоящата директива не по-късно от две години, считано от датата на нейното приемане. През това време Комисията ще приеме необходимите актове за изпълнение. Държавите членки се приканват да започнат процеса на изпълнение веднага след влизането в сила на директивата.

4. ОБЯСНИТЕЛНИ ДОКУМЕНТИ

В съответствие със Съвместната политическа декларация от 27 октомври 2011 г. Европейската комисия следва да изисква обяснителни документи, само ако може „да обосновава за всеки отделен случай [...] необходимостта и пропорционалността, свързани с предоставянето на такива документи, като се взема предвид по-специално и съответно сложността на директивата и на нейното транспониране, както и евентуалната административна тежест“.

Комисията смята, че в този конкретен случай е обосновано от държавите членки да бъде поискано да ѝ предоставят обяснителни документи с оглед на съществуващите предизвикателства пред изпълнението, които възникват, *inter alia*, поради значителните различия в начините, по които дружественото право се регулира в държавите членки (напр. в гражданските кодекси, кодексите на търговските дружества и законите за търговските дружества).

Мерките за изпълнение ще имат редица последици на национално равнище и ще окажат влияние например върху националното дружествено право, процедурата за регистрация, комуникациите между органа, отговарящ за регистрацията, и учредителя, уебсайтовете на компетентните органи, както и онлайн процедурата за електронна идентификация. По-специално разпоредбите във втората част от директивата най-вероятно ще бъдат транспонирани в няколко национални акта, особено в държавите членки с повече от един централен търговски регистър.

В този контекст уведомяването относно мерките за транспониране ще бъде от съществено значение за изясняване на връзката между разпоредбите на настоящата директива и националните мерки за транспониране и следователно за оценяване на съответствието на националното законодателство с директивата.

Само по себе си уведомяването относно индивидуалните мерки за транспониране не би било достатъчно ясно и затова не би позволило на Комисията да гарантира, че всички правни разпоредби на ЕС са изпълнени точно и изцяло. Обяснителните документи са необходими, за да се постигне пълно разбиране на начина, по който държавите членки

¹⁴ Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП) (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1).

транспонират разпоредбите на директивата в националното законодателство. Държавите членки се насърчават да представят обяснителните документи под формата на лесно разбираеми таблици, показващи как приетите индивидуални национални мерки съответстват на разпоредбите на директивата.

Предвид гореизложеното в предложената директива е включено следното съображение:
„В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Законодателят смята, че с оглед на настоящата директива предоставянето на тези документи е обосновано“.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно едноличните дружества с ограничена отговорност

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 50 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) С Директива 2009/102/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. в областта на дружественото право относно едноличните дружества с ограничена отговорност¹⁵ бе дадена възможност на отделните търговци да работят при ограничена отговорност в целия Съюз.
- (2) Част I от настоящата директива включва разпоредбите на Директива 2009/102/ЕО по отношение на всички еднолични дружества с ограничена отговорност. В нея се изисква, ако всички дялове бъдат придобити само от едно лице, неговата самоличност да се оповести на обществеността чрез вписване в регистъра. Настоящата директива също така предвижда, че решенията, взети от едноличния собственик на капитала, упражняващ правомощията на общото събрание, както и договорите между собственика и дружеството, е необходимо да бъдат в писмена форма, освен ако не са свързани с договори, сключени при пазарни условия в хода на обичайната дейност.
- (3) Създаването на еднолични дружества с ограничена отговорност като дъщерни дружества в други държави членки е свързано с разходи, дължащи се на различните правни и административни изисквания, които трябва да се спазват в съответните държави членки. Тези различаващи се изисквания продължават да съществуват сред отделните държави членки.
- (4) В Съобщението на Комисията, озаглавено „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията – Извеждане на преден план на конкурентоспособността и устойчивото развитие“¹⁶, се насърчава създаването, растежа и интернационализацията на малките и средните предприятия (МСП).

¹⁵ ОВ L 258, 1.10.2009 г., стр. 20.

¹⁶ COM(2010) 614 окончателен, 28.10.2010 г.

Това е важно за икономиката на Съюза, тъй като МСП осигуряват две трети от заетостта в Съюза и предлагат значителен потенциал за растеж и за създаване на работни места.

- (5) Подобряването на стопанската среда, особено за МСП, чрез намаляване на трансакционните разходи в Европа, насърчаване на клъстерите и насърчаване на интернационализацията на МСП бяха основните елементи на инициативата „Индустриална политика за ерата на глобализацията“, очертана в съобщението на Комисията относно стратегията „Европа 2020“¹⁷.
- (6) В съответствие със стратегията „Европа 2020“ документът „Преглед на „Small Business Act“ за Европа“¹⁸ подкрепя по-нататъшния напредък при превръщането на интелигентното регулиране в реалност, увеличаването на достъпа до пазара и насърчаването на предприемачеството, създаването на работни места и приобщаващия растеж.
- (7) За да се улеснят трансграничните дейности на МСП и създаването на еднолични дружества като дъщерни дружества в други държави членки, следва да бъдат намалени разходите и административната тежест, свързана с учредяването на тези дружества.
- (8) Наличието на хармонизирана нормативна уредба, регулираща създаването на еднолични дружества, включително създаването на единен образец на учредителен акт, ще допринесе за постепенното премахване на ограниченията върху свободата на установяване по отношение на условията за създаване на дъщерни дружества на територията на държавите членки и ще доведе до намаляване на разходите.
- (9) Едноличните дружества с ограничена отговорност, учредени и функциониращи в съответствие с настоящата директива, следва да добавят към своите наименования едно общо, лесно разпознаваемо съкращение – SUP (*Societas Unius Personae*).
- (10) За да могат съществуващите в държавите членки традиции по отношение на дружественото право да бъдат спазени, на тези дружества следва да бъде предоставена гъвкавост по отношение на желаните от тях начин и обхват на прилагане на хармонизираните правила, регулиращи учредяването и функционирането на SUP. Държавите членки могат да прилагат част 2 от настоящата директива за всички еднолични дружества с ограничена отговорност, така че всички такива дружества да функционират и да бъдат известни под наименованието „SUP“. Друга възможност е да предвидят създаването на SUP като отделна правна форма съгласно дружественото право, която да съществува паралелно с други форми на едноличното дружество с ограничена отговорност, предвидени в националното законодателство.
- (11) За да се гарантира, че хармонизираните правила имат възможно най-широка приложимост, както физическите, така и юридическите лица следва да имат право да учредяват SUP. Поради същата причина дружествата с ограничена отговорност, които не са учредени като SUP, следва да могат да се възползват от нормативната уредба за SUP. Те следва да могат да се преобразуват в SUP в съответствие с приложимото национално право.

¹⁷ COM(2010) 2020 окончателен, 3.3.2010 г.

¹⁸ COM(2011) 78 окончателен, 23.2.2011 г.

- (12) За да се даде възможност на предприятията да се възползват пълноценно от предимствата на вътрешния пазар, държавите членки не следва да изискват седалището на SUP и неговото централно управление да бъдат в една и съща държава членка.
- (13) За да може създаването на дъщерни дружества в други държави членки да се улесни и разходите за него да се намалят, учредителите на SUP следва да не са задължени да присъстват физически пред съответния регистриращ орган в държавата членка. Регистърът следва да бъде достъпен от всяка държава членка и учредителят на дружество следва да може да се възползва от съществуващите Единични звена за контакт (за обслужване на едно гише), създадени по силата на Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁹ като портал към националните звена за онлайн регистрация. Затова следва да е възможно създаването на SUP от разстояние и изцяло по електронен път.
- (14) С цел да се гарантира високо ниво на прозрачност, всички вписани в дружествения регистър документи следва да бъдат публично достъпни чрез системата за взаимно свързване на регистрите, посочена в член 4а, параграф 2 от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁰.
- (15) За да се гарантира висока степен на уеднаквяване и онлайн достъпност, използваните при регистрацията на SUP документи следва да бъдат с единен формат и да бъдат налични на всички официални езици на Съюза. Всяка държава членка може да изисква регистрацията да бъде извършена на един от официалните езици на съответната държава членка, но също така държавите членки се насърчават да разрешават регистрацията на други официални езици на Съюза.
- (16) В съответствие с препоръките, посочени в изготвения от Европейската комисия през 2011 г. Преглед на „Small Business Act“²¹ за намаляване на времето за учредяване на нови предприятия, SUP следва да получат удостоверение за регистрация в съответния регистър на държавата членка в рамките на три работни дни. Тази възможност следва да се предоставя само на новосъздадените дружества, а не на съществуващи субекти, които желаят да се преобразуват в SUP, тъй като регистрацията на такива субекти поради естеството им може да отнеме повече време.
- (17) Всяка държава членка следва да определи компетентно звено за електронна регистрация. За подпомагане на определените органи при обмена на информация за самоличността на учредителя държавите членки могат да използват средствата, предвидени съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета²².

¹⁹ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36).

²⁰ Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за координиране на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея от Договора, за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 258, 1.10.2009 г., стр. 11).

²¹ COM(2011) 78 окончателен, 23.2.2011 г.

²² Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията („Регламент за ИСВП“) (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1).

- (18) Разпоредбите, отнасящи се до създаването на еднолични дружества с ограничена отговорност, не следва да засягат правото на държавите членки да запазят съществуващите правила относно проверката на процеса на регистрация, при условие че цялата процедура за регистрация може да бъде извършена по електронен път и от разстояние.
- (19) Използването на образца на учредителен акт следва да се изисква, ако SUP е регистрирано по електронен път. Ако националното законодателство позволява друга форма на регистрация, не е необходимо образецът да се използва, но учредителният акт трябва да отговаря на изискванията на директивата. Минималният капитал, изискван за учредяването на еднолично дружество с ограничена отговорност, е различен в отделните държави членки. Повечето държави членки вече са предприели стъпки за премахване на минималния изискуем капитал или за запазването му на номинално ниво. SUP не следва да подлежат на условие за висок задължителен капитал, защото това би действало като бариера за тяхното създаване. Кредиторите обаче следва да бъдат предпазвани от прекомерно разпределяне на печалбата към едноличните собственици на капитала, което би могло да повлияе на способността на дадено SUP да изплаща дълговете си. Тази защита се гарантира от налагането на минимални изисквания по отношение на счетоводния баланс (пасиви, които не надвишават активите) и декларацията за платежоспособност, която се изготвя и подписва от управителния орган. Не следва да се поставят други ограничения за използването на капитала от неговия едноличен собственик.
- (20) За да се предотвратят злоупотреби и да се опрости контрола, SUP не следва нито да създават допълнителни дялове от капитала, нито единственият дял следва да се дели. SUP не следва да придобиват, нито да притежават своя единствен дял от капитала, независимо дали е пряко или непряко. Свързаните с този дял права следва да се упражняват само от едно лице. Когато държавите членки позволяват съвместно притежание на един-единствен дял от капитала, само един представител има право да действа от името на съсобствениците и да се счита за едноличен собственик на капитала за целите на настоящата директива.
- (21) За да се гарантира високо ниво на прозрачност, решенията, които се вземат от едноличния собственик на капитала на SUP, упражняващ правомощията на общото събрание, се документират в писмена форма. Тези решения се оповестяват пред дружеството и следва да се съхраняват в писмен вид най-малко пет години.
- (22) Управителният орган на SUP следва да се състои от един или повече директори. Като директори се назначават само физически лица, освен ако държавата членка на регистрация не позволява на юридически лица да упражняват дейност като директори.
- (23) За да се улесни дейността на групите от дружества, нарежданията, давани на управителния орган от едноличния собственик на капитала, следва да бъдат задължителни. Само когато спазването на тези нареждания би довело до нарушаване на националното законодателство на държавата членка, в която е регистрирано дружеството, управителният орган не следва да ги изпълнява. С изключение на условията в учредителния акт, ограничаващи представляването на дружеството до всички директори, действащи съвместно, всяко друго произтичащо от учредителния договор ограничение на правомощията на директорите не е задължително, доколкото се отнася до трети страни.

- (24) Държавите членки следва да определят правила относно санкциите, приложими при нарушаване на разпоредбите на настоящата директива, и да гарантират тяхното изпълнение. Санкциите следва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.
- (25) За да се намалят административните и съдебните разноски, свързани с учредяването на дружества, и за да се гарантира високо ниво на последователност при процеса на регистрация в държавите членки, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема образците за регистрация и образците на учредителния акт на SUP. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета²³.
- (26) С цел да се съгласуват бъдещите промени в законите на държавите членки и в законодателството на Съюза по отношение на видовете дружества, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз за актуализиране на списъка на предприятия, включен в приложение I. От особено значение е Комисията да провежда подходящи консултации по време на извършваната от нея подготвителна работа, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване по подходящ начин на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.
- (27) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи²⁴ държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Законодателят смята, че с оглед на настоящата директива предоставянето на тези документи е обосновано.
- (28) Тъй като целите на настоящата директива, а именно подпомагане създаването на еднолични дружества с ограничена отговорност, включително SUP, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и поради своя обхват и ефект могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (29) Тъй като се правят съществени изменения на Директива 2009/102/ЕО, от съображения за яснота и правна сигурност тази директива следва да бъде отменена.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

²³ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

²⁴ ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

Част 1

Общи разпоредби

Член 1

Обхват

1. Мерките за съгласуване, предвидени в настоящата директива, се прилагат по отношение на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно:
 - а) видовете дружества, изброени в приложение I;
 - б) *Societas Unius Personae* (SUP), посочени в член 6.
2. Държавите членки уведомяват в двумесечен срок Комисията относно всички промени на видовете дружества с ограничена отговорност, предвидени в съответното национално законодателство и касаещи съдържанието на приложение I.

В такъв случай Комисията се оправомощава да актуализира чрез делегирани актове в съответствие с член 26 списъка на дружествата, който се съдържа в приложение I.
3. Когато държава членка дава възможност на дружества, различни от посочените в приложение I, да бъдат учредени като или да приемат правна форма на еднолични дружества, както е определено в член 2, параграф 1, част 1 от настоящата директива се прилага и по отношение на тези дружества.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „еднолично дружество“ означава дружество, чиито дялове се притежават от едно лице;
- (2) „преобразуване“ означава процес, чрез който съществуващо дружество става или престава да бъде SUP;
- (3) „разпределяне на печалба“ е всяка финансова печалба, която едноличният собственик на капитала получава пряко или непряко от SUP в зависимост от единствения дял от капитала, включително всякакъв вид прехвърляне на пари или имущество. Разпределянето на печалбата може да бъде под формата на дивидент и може да се извършва посредством покупко-продажба на имущество или по друг начин;
- (4) „учредителен акт“ означава учредителен договор, устав или други правила или учредителни документи за създаване на дружество;
- (5) „директор“ е член на управителния орган, който е официално назначен или който де факто действа в качеството си на директор.

Член 3
Оповестяване на информация

Когато дадено дружество приеме правна форма на еднолично дружество поради това, че всичките му дялове са придобити от едно лице, това обстоятелство, заедно със самоличността на едноличния собственик на капитала, се отбелязва в преписката или се вписва в регистъра, както е посочено в член 3, параграфи 1 и 3 от Директива 2009/101/ЕО, или в регистър, воден от дружеството и достъпен за обществеността.

Член 4
Общо събрание

1. Едноличният собственик на капитала упражнява правомощията на общото събрание на дружеството.
2. Решенията на едноличния собственик на капитала, упражняващ правомощията, посочени в параграф 1, се отразяват в писмена форма.

Член 5
Договори между едноличния собственик на капитала и дружеството

1. Договорите между едноличния собственик на капитала и дружеството се сключват в писмена форма.
2. Държавите членки могат да решат да не прилагат параграф 1 за договори, сключени при пазарни условия в хода на обичайната дейност, които не са в ущърб на едноличното дружество.

Част 2

Societas Unius Personae (Еднолични дружества SUP)

Глава 1

Правна форма и общи принципи

Член 6

Правна форма

1. Държавите членки предвиждат възможността за регистриране на еднолични дружества с ограничена отговорност в съответствие с разпоредбите и процедурите, описани в настоящата част. Такива дружества се наричат „SUP“ (*Societas Unius Personae (лат.) – Еднолично дружество SUP*).
2. Държавите членки не възпрепятстват SUP да бъдат еднолични собственици на капитала на други дружества.

Член 7

Общи принципи

1. Държавите членки предоставят на SUP пълна юридическа правосубектност.
2. Държавите членки приемат разпоредби, съгласно които едноличният собственик на капитала не отговаря за сумите, надвишаващи записания капитал на дружеството.
3. След наименованието на дружество, което има правна форма SUP, се поставя обозначението „SUP“. Само едноличното дружество SUP може да използва съкращението „SUP“.
4. По отношение на SUP и неговия учредителен акт се прилага националното законодателство на държавата членка, в която е регистрирано SUP (наричано оттук нататък „приложимо национално законодателство“).
5. Държавите членки приемат разпоредби, съгласно които SUP се учредява за неограничен период от време, освен ако в учредителния акт не е предвидено друго.

Глава 2

Създаване

Член 8

Учредяване

SUP може да бъде учредено от физическо или юридическо лице.

Член 9

Преобразуване в SUP

1. Държавите членки гарантират, че SUP може да се създаде чрез преобразуване на видовете дружества, изброени в приложение I.

2. Създаването на SUP чрез преобразуване не води до производство по ликвидация или до загуба или прекратяване на юридическа правосубектност или до засягане на права или задължения, съществуващи преди преобразуването.
3. Държавите членки гарантират, че дадено дружество няма да бъде преобразувано в SUP, освен в случаите, в които:
 - а) с решение на съдружниците или на едноличния собственик на капитала бъде разрешено преобразуване на дружеството в SUP;
 - б) учредителният му акт е в съответствие с приложимото национално законодателство; и
 - в) нетните му активи са най-малко равностойни на размера на неговия записан капитал заедно с резервите, които според учредителния му акт не подлежат на разпределяне.

Член 10
Седалище на SUP

Седалището на SUP, както и неговото централно управление или основно място на дейност се намират в Съюза.

Глава 3
Учредителен акт

Член 11
Единен образец на учредителния акт

1. Държавите членки изискват учредителният акт на SUP да обхваща най-малко аспектите, предвидени в параграф 2.
2. Единният образец на учредителния акт обхваща аспектите, свързани със създаването, дела от капитала, дружествения капитал, организацията, счетоводните отчети и прекратяването на SUP.
Този образец се предоставя по електронен път.
3. Комисията приема единния образец на учредителния акт с акт за изпълнение. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 27.

Член 12
Изменения на учредителния акт

1. След регистрацията си SUP може да измени своя учредителен акт по електронен път или по друг начин в съответствие с приложимото национално законодателство. Тази информация се вписва в дружествения регистър в държавата членка на регистрация.
2. Измененият учредителен акт на SUP обхваща най-малко аспектите, предвидени в единния образец, посочен в член 11, параграф 2.

Глава 4

Регистрация

Член 13

Формалности при регистрацията

1. За регистрацията на SUP държавите членки могат да изискват само следната информация или документация:
 - а) наименованието на SUP;
 - б) адреса на седалището, централното управление и/или основното място на дейност на SUP;
 - в) предмета на дейност на SUP;
 - г) имената, адресите, както и всяка друга информация, необходима за идентифициране на учредителя и, когато е приложимо, на действителния собственик и на представителя, който регистрира SUP от името на учредителя;
 - д) имената, адресите и всяка друга информация, необходима за идентифициране на лицата, упълномощени да представляват SUP при взаимоотношенията му с трети страни и при съдебни процедури, както и дали те не са лишени от права съгласно законите на държавите членки, както е посочено в член 22;
 - е) дружествения капитал на SUP;
 - ж) номиналната стойност на единствения дял от капитала, когато е необходимо;
 - з) учредителния акт на SUP;
 - и) когато е приложимо, решението за разрешаване на преобразуването на дружеството в SUP.
2. Посредством акт за изпълнение Комисията определя образец, който да се използва за регистриране на SUP в дружествените регистри на държавите членки в съответствие с параграф 1. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 27.

Член 14

Регистрация

1. SUP се регистрира в държавата членка, в която ще бъде седалището му.
2. SUP придобива юридическа правосубектност на датата, на която е вписано в дружествения регистър на държавата членка на регистрация.
3. Държавите членки гарантират, че цялата процедура по регистрация на новоучредени SUP може да бъде извършена по електронен път, без да е необходимо учредителят да се явява пред орган в държавата членка на регистрация (онлайн регистрация).
4. Националните уебсайтове за онлайн регистрация включват връзки към уебсайтовете за регистрация в други държави членки. Държавите членки гарантират, че за онлайн регистрацията се използват следните образци:

- а) единният образец на учредителния акт, посочен в член 11, и
- б) образецът за регистрация, посочен в член 13.

Държавите членки издават удостоверение за регистрация, потвърждаващо, че процедурата за регистрация е завършена. Удостоверението за регистрация се издава не по-късно от три работни дни след получаване на цялата необходима документация от компетентния орган.

- 5. Държавите членки могат да определят правила за проверка на самоличността на учредителя и на всяко друго лице, извършващо регистрацията от името на учредителя, както и за проверка на допустимостта на документите и на другата информация, предоставена на регистриращия орган. Всеки идентификационен документ, издаден в друга държава членка от органите на тази държава или от тяхно име, включително идентификационен документ, издаден в електронен формат, се признава и приема за целите на проверката от държавата членка на регистрация.

Когато за целите на първа алинея е необходимо държавите членки да прибягнат до административно сътрудничество помежду си, те прилагат Регламент (ЕС) № 1024/2012.

- 6. Държавите членки не обвързват регистрацията на SUP с получаването на лиценз или разрешение. Регистрацията на SUP, всички документи, предоставени по време на процедурата по регистрация, и последващите промени в тях се оповестяват в съответния дружествен регистър непосредствено след регистрацията.

Глава 5

Единствен дял от капитала

Член 15

Единствен дял от капитала

- 1. SUP има само един дял от капитала. Този единствен дял не се дели.
- 2. SUP не придобива, нито притежава, пряко или непряко, своя единствен дял от капитала.
- 3. Когато в съответствие с приложимото национално законодателство единственият дял от капитала на SUP е собственост на повече от едно лице, тези лица се считат за един-единствен собственик на капитала по отношение на SUP. Те упражняват правата си посредством един представител и уведомяват управителния орган на SUP без неоснователно забавяне за името на този представител и за всяка свързана с него промяна. До извършването на това уведомяване упражняването на техните права в SUP се прекратява. Собствениците на единствения дял от капитала са солидарно отговорни за ангажиментите, поети от представителя.

Самоличността на представителя се вписва в съответния дружествен регистър.

Глава 6

Дружествен капитал

Член 16

Дружествен капитал

1. Дружественият капитал на SUP е най-малко 1 EUR. В държавите членки, в които еврото не е национална валута, дружественият капитал се равнява най-малко на една единица от съответната валута на тези държави членки.
2. Дружественият капитал на SUP е изцяло записан.
3. Държавите членки не налагат максимална стойност на единствения дял от капитала.
4. Държавите членки гарантират, че по отношение на SUP не се прилагат разпоредби, изискващи дружеството да заделя законови резерви. Държавите членки дават възможност на дружествата да заделят резерви в съответствие със съответните учредителни актове.
5. Държавите членки изискват в кореспонденцията и формулярите за поръчка, независимо дали са на хартия или на друг носител, да се посочват записаният и внесеният капитал на дружеството. Ако дружеството има уебсайт, тази информация се публикува и на този уебсайт.

Член 17

Вноска за дела от капитала

1. Цялата вноска за дела от капитала се внася към момента на регистрацията на SUP.
2. При онлайн регистрация вноската се плаща по банковата сметка на SUP. Последващото увеличаване или намаляване на дружествения капитал се разрешава да бъде под формата най-малко на парична вноска или вноска в натура.
3. При плащане чрез парична вноска държавата членка, в която е регистрирано SUP, приема плащане по банкова сметка в банка, извършваща дейност в Съюза, като доказателство за плащането или увеличаването на дружествения капитал.

Член 18

Разпределяне на печалба

1. Въз основа на препоръка на управителния орган SUP може да разпредели печалба за едноличния собственик на капитала, при условие че разпределянето на печалбата се извърши в съответствие с параграфи 2 и 3.
2. SUP не разпределя печалба за едноличния собственик на капитала, ако на последната дата от последната финансова година нетните активи, отразени в годишните отчети на SUP, са под размера на дружествения капитал заедно с резервите, които не подлежат на разпределяне според учредителния акт на SUP, или след разпределянето на печалбата биха спаднали под този размер. Изчислението се основава на последния одобрен счетоводен баланс. Взема се под внимание и всяка промяна на дружествения капитал или на частта от

резервите, които не подлежат на разпределяне, настъпила след последната дата от финансовата година.

3. SUP не разпределя печалба за едноличния собственик на капитала, ако това води до неспособност на SUP да изплати дълговете си, когато те станат дължими и изискуеми след разпределянето на печалба. Управителният орган удостоверява писмено, че е проучил цялостно дейността и перспективите на SUP, въз основа на което е стигнал до аргументираното становище, че SUP е в състояние да изплати дълговете си при падежа им в хода на обичайната дейност през годината, следваща датата на предложеното разпределяне на печалбата („декларация за платежоспособност“). Декларацията за платежоспособност се подписва от управителния орган, а копие от нея се предоставя на едноличния собственик на капитала 15 дни преди приемане на решението за разпределянето на печалба.
4. Декларацията за платежоспособност се оповестява. Ако дружеството има уебсайт, тази информация се публикува и на този уебсайт.
5. Всеки директор носи лична отговорност за препоръката или нареждането за разпределяне на печалба, ако този директор е знаел, или с оглед на обстоятелствата е бил длъжен да знае, че разпределянето на печалбата е в противоречие с параграфи 2 или 3. Същото важи и за едноличния собственик на капитала по отношение на всяко решение за разпределяне на печалба, посочено в член 21.

Член 19

Възстановяване на неправомерно разпределена печалба

Държавите членки гарантират, че печалбата, разпределена в противоречие с член 18, параграфи 2 или 3, се възстановява на SUP, когато се установи, че едноличният собственик на капитала е знаел, или с оглед на обстоятелствата е бил длъжен да знае, че разпределянето на печалба е в противоречие с член 18, параграфи 2 или 3.

Член 20

Намаляване на дружествения капитал

Държавите членки гарантират, че намаляването на дружествения капитал на SUP, което *де факто* води до изплащане на суми за едноличния собственик на капитала, са в съответствие с член 18, параграфи 2 и 3.

Глава 7

Организация

Член 21

Решения на едноличния собственик на капитала

1. Едноличният собственик на капитала на SUP документира писмено решенията, които взема. Тази документация се съхранява най-малко пет години.
2. Едноличният собственик взема решения за следното:
 - а) одобряване на годишните счетоводни отчети;
 - б) разпределяне на печалбата за собственика;

- в) увеличаване на дружествения капитал;
- г) намаляване на дружествения капитал;
- д) назначаване и освобождаване на директори;
- е) възнаграждение, ако има такова, на директорите, включително когато едноличният собственик е директор;
- ж) промяна на седалището;
- з) назначаване и освобождаване на одитора, когато е приложимо;
- и) преобразуване на SUP в друга правна форма на дружество;
- й) прекратяване на SUP;
- к) всички изменения на учредителния акт.

Едноличният собственик не може да делегира на управителния орган вземането на решенията, посочени в първа алинея.

3. Едноличният собственик има възможност да взема решения без свикване на общо събрание. Държавите членки не налагат никакви формални ограничения върху правомощията на едноличния собственик за вземане на решения, включително и по отношение на мястото и на времето, когато могат да се вземат такива решения.

Член 22 **Управление**

1. SUP се управлява от управителен орган, съставен от един или повече директори.
2. Броят на директорите се определя в учредителния акт.
3. Управителният орган може да упражнява всички правомощия на SUP, които не се упражняват от едноличния собственик на капитала, или, когато е приложимо, от надзорния съвет.
4. Директорите са физически лица или юридически лица, когато такава възможност е предвидена в приложимото национално законодателство. Те се назначават за неограничен срок, освен ако в решението на едноличния собственик за тяхното назначаване или в учредителния акт не е посочено друго. Едноличният собственик може да бъде директор.
5. Едноличният собственик може да освободи директор с решение по всяко време. След като е отстранен от длъжност, директорът незабавно се лишава от компетенциите и правомощията да извършва дейност като директор от името на SUP. Не се засягат други права или задължения съгласно приложимото национално законодателство.
6. Физическо лице, което е лишено от права от закона или със съдебно или административно решение на държавата членка на регистрация, не може да изпълнява длъжността на директор. Ако директорът е лишен от права със съдебно или административно решение, взето в друга държава членка, и това решение продължава да е в сила, решението се оповестява при регистрацията в съответствие с член 13. Във връзка с обществения ред държава членка може да

откаже регистрацията на дружество, ако директорът е обект на лишаване от права в друга държава членка, което продължава да е в сила.

Когато за целите на настоящия параграф е необходимо държавите членки да прибягнат до административно сътрудничество помежду си, те прилагат Регламент (ЕС) № 1024/2012.

7. Всяко лице, чиито указания или нареждания директорите на дружеството са свикнали да изпълняват, без то да е официално назначено, се счита за директор по отношение на всички задължения и отговорности, присъщи на тази длъжност. Дадено лице не се счита за директор единствено на основание, че управителният орган действа по указания, дадени от него на професионална основа.

Член 23

Нареждания на едноличния собственик на капитала

1. Едноличният собственик има право да дава нареждания на управителния орган.
2. Дадените от едноличния собственик нареждания не са задължителни за директорите, ако тези нареждания са в нарушение на учредителния акт или на приложимото национално законодателство.

Член 24

Правомощия за извършване на дейност и сключване на споразумения от името на SUP

1. Управителният орган на дадено SUP, съставен от един или повече директори, има право да представлява SUP, включително при сключване на споразумения с трети страни и при съдебни производства.
2. Директорите могат да представляват SUP поотделно, включително при сключване на споразумения с трети страни и при съдебни производства, освен ако в учредителния акт не е предвидено съвместно представителство. Всяко друго ограничаване на правомощията на директорите, произтичащо от учредителния акт, от решение на едноличния собственик на капитала или от решение на управителния орган, не може да се използва за позоваване при спор с трети страни, дори ако това ограничаване е било оповестено. Действията, предприети от управителния орган, са задължителни за SUP, дори ако не попадат в предмета на дейност на дружеството.
3. Управителният орган може да делегира правото да представлява SUP, ако такава възможност е предвидена в учредителния акт. Не се делегира задължението на управителния орган за подаване на молба за откриване на производство по несъстоятелност или за образуване на друго подобно производство по несъстоятелност.

Член 25

Преобразуване на SUP в друга правна форма съгласно дружественото законодателство

1. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално законодателство се изисква SUP да бъдат прекратявани или преобразувани в друга правна форма на дружество, ако SUP престанат да спазват посочените в настоящата

директива изисквания. Ако SUP не предприеме подходящи стъпки, за да се преобразува в друга правна форма съгласно дружественото законодателство, компетентният орган получава правомощията, необходими за прекратяването на SUP.

2. SUP може по всяко време да реши да се преобразува в друга правна форма съгласно дружественото законодателство в съответствие с процедурата, определена от приложимото национално законодателство.
3. Дадено SUP, което е било преобразувано в друга правна форма съгласно дружественото законодателство или е било прекратено в съответствие с параграфи 1 или 2, не използва съкращението „SUP“.

Част 3

Заключителни разпоредби

Член 26

Упражняване на делегирани правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 2, се предоставя на Комисията за неопределен срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 2, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 27

Процедура на комитет

1. Европейската комисия се подпомага от Комитета по дружествено право. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 28

Санкции

Държавите членки предвиждат санкции, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети за изпълнението на настоящата директива, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.

Член 29

Отмяна

1. Директива 2009/102/ЕО се отменя 24 месеца след датата на приемане на настоящата директива плюс още един ден.
2. Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съобразно таблицата за съответствие в приложение II.

Член 30

Изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012

В приложението към Регламент (ЕС) № 1024/2012 се добавя следният параграф 6:

„6. Директива [...] /ЕС] на Европейския парламент и на Съвета от [...] относно едноличните дружества с ограничена отговорност*: членове 14 и 22.

* ОВ L [...].“

Член 31

Транспониране

1. Не по-късно от 24 месеца след датата на приемане на настоящата директива държавите членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.
2. Те прилагат тези разпоредби в срок до 24 месеца след датата на приемане на настоящата директива плюс още един ден.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или те се придружават от такова позоваване при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 32

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 33
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател